

32005R1891

19.11.2005

JURNALUL OFICIAL AL UNIUNII EUROPENE

L 302/14

**REGULAMENTUL (CE) NR. 1891/2005 AL CONSILIULUI
din 14 noiembrie 2005**

de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3068/92 de instituire a unui drept antidumping definitiv la importurile de clorură de potasiu originare din Belarus, Rusia și Ucraina

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unei acțiuni de dumping din țările care nu sunt membre ale Comunității Europene ⁽¹⁾ („regulamentul de bază”), în special articolul 11 alineatul (3),

având în vedere propunerea prezentată de Comisie în urma consultării comitetului consultativ,

întrucât:

(4) În acest scop, în mai 2004, prin Regulamentul (CE) nr. 1002/2004 ⁽⁵⁾, Comisia a acceptat angajamentele a doi producători-exportatori din Rusia, și anume JSC Silvinit și JSC Uralkali, pentru o perioadă de un an. În iunie 2005, prin Regulamentul (CE) nr. 858/2005 ⁽⁶⁾, Comisia a acceptat noi angajamente din partea acestora, care expiră la 13 aprilie 2006. În plus, pentru a putea scuti importurile efectuate în conformitate cu angajamentele drepturilor antidumping instituite prin Regulamentul (CEE) nr. 3068/92, acesta a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 992/2004 ⁽⁷⁾.

(5) De asemenea, trebuie să se remarce că, în sensul prezentului regulament, prin „Comunitate” sau „Comunitatea celor 15” se înțelege, cu excepția indicațiilor contrare, Comunitatea în alcătuirea sa imediat anterioară extinderii.

A. PROCEDURA

1. Anchete precedente și măsuri existente

- (1) La terminarea unei anchete („ancheta precedentă”), Consiliul, prin Regulamentul (CE) nr. 969/2000 ⁽²⁾, a modificat măsurile instituite inițial prin Regulamentul (CEE) nr. 3068/92 ⁽³⁾ privind importurile de clorură de potasiu originare, între altele, din Rusia („măsuri existente”).
- (2) În martie 2004, printr-un aviz publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽⁴⁾, Comisia a lansat, din proprie inițiativă, o reexaminare intermediară parțială a măsurilor existente pentru a se stabili dacă acestea ar trebui modificate pentru a se ține seama de extinderea Uniunii Europene la 25 de state membre la 1 mai 2004 („extinderea”).
- (3) Rezultatele acestei reexaminări provizorii parțiale au indicat că este în interesul Comunității să se prevadă adaptarea temporară a măsurilor existente, în scopul evitării unui impact brusc și în special negativ asupra importatorilor și utilizatorilor din cele zece noi state membre imediat după extindere.

2. Motivele prezentelor reexaminări

- (6) În ianuarie 2004, s-au primit solicitări separate din partea JSC Silvinit și JSC Uralkali („solicitanții”) de reexaminare provizorie parțială individuală a măsurilor existente în temeiul articolului 11 alineatul (3) din regulamentul de bază.
- (7) Solicitanții au pretins, punând la dispoziție suficiente elemente de probă la prima vedere, că o comparație între valoarea normală bazată pe raportul costuri proprii/prețuri practicate pe piața internă și prețurile lor de export către Comunitate ar conduce la eliminarea dumpingului. Prin urmare, menținerea măsurilor existente la nivelurile actuale, bazate pe nivelul de dumping stabilit anterior, nu mai era necesară pentru contracararea dumpingului.
- (8) Stabilind, în urma consultării comitetului consultativ, că existau suficiente dovezi pentru deschiderea unor revizuiți provizorii parțiale, Comisia a publicat anunțuri de deschidere și a început o anchetă ⁽⁸⁾.

⁽¹⁾ JO L 56, 6.3.1996, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 461/2004 (JO L 77, 13.3.2004, p. 12).

⁽²⁾ JO L 112, 11.5.2000, p. 4.

⁽³⁾ JO L 308, 24.10.1992, p. 41.

⁽⁴⁾ JO C 70, 20.3.2004, p. 15.

⁽⁵⁾ JO L 183, 20.5.2004, p. 16. Regulament, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 588/2005 (JO L 98, 16.4.2005, p. 11).

⁽⁶⁾ JO L 143, 7.6.2005, p. 11.

⁽⁷⁾ JO L 182, 19.5.2004, p. 23.

⁽⁸⁾ JO C 93, 17.4.2004, p. 2 și p. 3.

3. Perioada anchetei

- (9) Ancheta s-a limitat la dumping și s-a întins pe perioada 1 aprilie 2003 – 30 martie 2004 („perioada anchetei”).

4. Părțile în cauză în anchetă

- (10) Comisia a înștiințat oficial reprezentanții țării exportatoare, solicitanții și industria comunitară cu privire la deschiderea reexaminărilor provizorii și a oferit tuturor părților interesate în mod direct ocazia de a-și face cunoscut punctul de vedere în scris și de a solicita o audiere. De asemenea, Comisia a trimis chestionare solicitanților. Aceștia au răspuns, ca de altfel, și un comerciant-exportator din Rusia în legătura cu unul dintre aceștia.

- (11) Comisia a căutat și a verificat toate informațiile pe care le-a considerat necesare în scopul determinării activităților de dumping și a verificat răspunsurile la chestionar la localurile următoarelor societăți:

- (a) Producătorii-exportatori din Rusia:
JSC Silvinit, Solikamsk, regiunea Perm, Rusia,
JSC Uralkali, Berezniki, regiunea Perm, Rusia.
- (b) Exportator în legătură cu JSC Silvinit:
International Potash Company, Moscova, Rusia.

B. PRODUSUL ÎN CAUZĂ ȘI PRODUSUL SIMILAR

1. Produsul în cauză

- (12) Produsul este același ca și în ancheta precedentă, respectiv clorura de potasiu (de asemenea, denumită potasiu sau KCl), care este utilizată în general ca îngrășământ agricol, direct amestecat cu alte îngrășăminte sau după transformarea într-un îngrășământ complex cunoscut ca NPK (azot, fosfor, potasiu). Conținutul de potasiu este variabil și este exprimat ca procent din greutatea oxidului de potasiu (K_2O) din produsul anhidru uscat. De asemenea, produsul este utilizat ca materie primă în fabricarea anumitor produse industriale și farmaceutice.

- (13) În general, potasiul este comercializat fie sub formă standard/pulbere (potasiu standard), fie sub o altă formă standard care include – dar nu se limitează la – o formă

granulată (potasiu granulat). Produsul se clasifică, în general, în trei categorii de bază, în funcție de conținutul de K_2O , respectiv:

- conținut de potasiu care nu depășește 40 % K_2O — încadrat la codul 3104 20 10 din Nomenclatura Combinată (NC);
- conținut de potasiu mai mare de 40 % K_2O , dar mai puțin sau egal cu 62 % — încadrat la codul NC 3104 20 50;
- conținut de potasiu mai mare de 62 % K_2O — încadrat la codul NC 3104 20 90.

- (14) Trebuie să se reamintească că în timpul anchetei precedente s-a constatat că amestecuri speciale cu un conținut de potasiu neobișnuit de ridicat, care nu sunt clasificate la niciunul din codurile NC indicate anterior, ar trebui să fie luate în considerare, de asemenea, ca fiind produsul în cauză. De fapt, s-a concluzionat că aceste amestecuri prezintă aceleași caracteristici fizice și chimice esențiale ca și categoriile de bază menționate anterior și erau destinate aceluiași utilizatori. În consecință, aceste amestecuri clasificate la codurile NC ex 3105 20 10, ex 3105 20 90, ex 3105 60 90, ex 3105 90 91 și ex 3105 90 99 au fost incluse, de asemenea, în prezenta anchetă și fac parte din produsul în cauză.

2. Produsul similar

- (15) S-a stabilit că, în lipsa unor deosebiri între proprietățile fizice sau chimice ale produsului exportat din Rusia către Comunitate și produsul fabricat în Rusia și vândut pe piața internă rusă, acestea trebuie să fie considerate produse similare în sensul prezentei anchete.

C. DUMPINGUL REFERITOR LA SOLICITANȚI

1. Valoarea normală

- (16) Pentru a determina valoarea normală, mai întâi s-a stabilit pentru fiecare solicitant dacă volumul total al vânzărilor interne de produs similar era reprezentativ în raport cu volumul total al vânzărilor la export către Comunitate. În conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din regulamentul de bază, vânzările interne au fost considerate reprezentative în cazul în care volumul vânzărilor efectuate de fiecare solicitant reprezentau cel puțin 5 % din volumul total al vânzărilor sale la export către Comunitate pe durata anchetei. Pe această bază, s-a constatat, că pe durata anchetei, ambii solicitanți au realizat vânzările lor interne totale ale produsului în cauză în cantități reprezentative.

- (17) Ca urmare, în cazul în care diferitele tipuri de produse au fost definite pe baza codurilor TARIC la care se încadrează produsul (calitatea standard sau o altă calitate decât cea standard, inclusiv granulară) și a ambalării sau formei lor de expediere (în vrac, în saci sau în containere), s-a determinat dacă vânzările interne ale produs erau reprezentative pentru fiecare dintre acestea. Vânzările interne ale unui tip determinat au fost considerate suficient de reprezentative în cazul în care volumul total al vânzărilor interne pentru tipul respectiv pe durata perioadei de anchetă a reprezentat 5 % sau mai mult din volumul total al vânzărilor tipului de produs comparabil exportat către Comunitate.
- (18) Cu această ocazie, s-a constatat că unul dintre producători-exportatori, JSC Silvinit, a vândut numai un singur tip de produs exportat în cantități reprezentative, pe piața internă. Alt producător-exportator, JSC Uralkali, vânduse toate tipurile de produse exportate în cantități reprezentative pe piața sa internă.
- (19) De asemenea, s-a examinat dacă vânzările interne ale fiecărui tip de produs puteau fi considerate ca fiind efectuate în cadrul unor operațiuni comerciale normale, prin determinarea proporției vânzărilor profitabile către clienți independenți ale tipului respectiv de produs.
- (20) În această privință, s-a constatat că prețurile de vânzare practicate pe piața internă de către JSC Uralkali pentru tipul de produs cel mai vândut exportat către Comunitate, care reprezintă mai mult de 99 % din exporturi, au indicau tendințe neobișnuite în cursul perioadei de anchetă. S-a stabilit că, în cursul anchetei, 77 % din vânzările interne acestui tip de produs erau destinate unui singur și același client rus și că prețurile practicate față de clientul respectiv s-au dublat cel puțin în cursul unei luni de la jumătatea perioadei anchetei. Prețurile solicitate celorlalți clienți pe piața internă au crescut în același timp, însă numai cu circa 40 %. Examinarea evoluției prețurilor ale altor tipuri de potasiu vândute pe piața internă a indicat creșteri de preț similare, de circa 40 % pe durata perioadei de anchetă.
- (21) Având în vedere această situație specială a pieței în ceea ce privește stabilirea prețului unui anumit produs esențial pentru calculul marjei de dumping, în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din regulamentul de bază, se consideră că vânzările respective nu permit o comparare valabilă. Ținând seama de proporția ridicată a volumului tipului respectiv vândute pe piața internă și că acest tip de produs constituia o parte importantă în volumul total de carbonat de potasiu exportat către Comunitate de societatea în cauză, se consideră rezonabilă excluderea acestor vânzări specifice către clientul respectiv. Vânzărilor interne ale acestui tip de produs către alți clienți erau inferioare pragului de reprezentativitate de 5 %. De altfel, valoarea normală a acestui tip de produs a fost calculată prin creșterea costului de producție al producătorului-exportator în cauză, cu o valoare rezonabilă corespunzătoare cheltuielilor de vânzare, cheltuielilor administrative și altor cheltuieli generale, cât și a profiturilor. Valoarea cheltuielilor de vânzare, cheltuielilor administrative și a altor cheltuieli generale, cât și a profiturilor s-a bazat pe datele efective referitoare la producție și vânzări, în cadrul operațiunilor comerciale normale, ale produsului similar de către producătorul-exportator care face obiectul anchetei, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6) prima teză din regulamentul de bază.
- (22) Uralkali a afirmat că noțiunea de „situație deosebită a pieței” prevăzută la articolul 2 alineatul (3) din regulamentul de bază nu se aplică vânzărilor produsului în cauză către clientul respectiv și, că prețurile solicitate pentru tipul de produs în cauză pe piața internă ar fi trebuit să fie utilizate pentru stabilirea valorii normale. În acest sens, s-a invocat că (i) dispoziția articolului 2 alineatul (3) din regulamentul de bază nu se aplică în cazul „prețurilor mărite artificial” și (ii) condițiile speciale rezervate unui singur client nu pot fi asimilate unei „situații deosebite a pieței” valabile pentru întreaga piață internă rusă. Acesta a adăugat că prețurile respective rezultau din „forțele pieței” și reflectau „realitatea pieței”.
- (23) În răspuns la afirmațiile anterioare, trebuie să se remarce faptul că lista situațiilor speciale ale pieței menționate la articolul 2 alineatul (3) din regulamentul de bază nu este exhaustivă și particularitatea pieței trebuie să fie apreciată, între altele, în lumina evoluției și variațiilor de preț și nu numai în funcție de nivelul lor absolut. În speță, atât tranzacțiile la preț redus, cât și tranzacțiile la prețuri ridicate au fost excluse din calcule deoarece aceste niveluri de prețuri nu erau durabile și nu reflectau forțele pieței, nicio tendință analogă nu a fost observată pentru celelalte tipuri de produs sau alți clienți ai lui Uralkali. În al doilea rând, articolul 2 alineatul (3) din regulamentul de bază prevede că valoarea normală poate fi determinată atunci când „... datorită situației particulare a pieței, asemenea vânzări nu permit o comparare valabilă...”. Această dispoziție autorizează în mod clar să se excludă din calculul valorii normale vânzările către un client considerat, care ca în speță, nu permit o comparare valabilă. Această concluzie nu este valabilă pentru piața rusă în totalitate, ci mai degrabă pentru aceste vânzări în special.

- (24) În ceea ce privește JSC Silvinit, pentru tipul de produs al cărui volum de vânzări operate la un preț net egal sau mai mare decât costul unitar, reprezenta mai mult de 80 % din volumul total al vânzărilor și al cărui preț mediu ponderat era egal sau mai mare decât costul unitar ajustat, valoarea normală s-a bazat pe prețul interior real corespunzător mediei ponderate a prețurilor tuturor vânzărilor interne ale tipului de produs respectiv, realizate pe durata perioadei de anchetă, că aceste vânzări erau sau nu profitabile.
- (25) O altă metodă a trebuit să se aplice altui tip de produs, vândut de JSC Silvinit în cantități insuficiente pentru că prețurile interne permit să se stabilească valoarea normală. În acest caz, s-a utilizat valoarea normală determinată în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) din regulamentul de bază. Valoarea normală a fost determinată prin adăugarea la costul unitar ajustat al tipului exportat a unui procent rezonabil corespunzător cheltuielilor de vânzare, cheltuielilor administrative și altor cheltuieli generale, precum și unei marje rezonabile a profitului, pe baza datelor efective referitoare la producție și vânzări, în cadrul operațiunilor comerciale normale, ale produsului similar, de către producătorul-exportator care face obiectul anchetei, în conformitate cu articolul 2 alineatul (6) prima teză din regulamentul de bază.
- (26) Uralkali a pretins că marja profitului utilizată la determinarea valorii normale nu a ținut seama în mod corespunzător de ajustările costurilor gazelor deoarece profiturile utilizate pentru determinarea valorilor normale proveneau din conturile sale neajustate. Argumentul nu a putut fi acceptat deoarece, în conformitate cu introducerea de la articolul 2 alineatul (6) din regulamentul de bază, pentru determinarea valorii normale trebuie să se utilizeze profiturile efective realizate de societate pe piața internă.
- (27) Ancheta a stabilit că aceste costuri cu energia, în special cu electricitatea și gazele utilizate în procesele de extracție și fabricare a produsului în cauză, reprezentau o proporție semnificativă din costul de fabricație total al producătorilor de potasiu, nu numai în Rusia dar și în alte țări producătoare. În această privință, industria comunitară a susținut că prețul unitar plătit de societățile rusești furnizorilor lor de gaze și electricitate nu reflecta în mod rezonabil costul de producție efectiv al electricității și gazelor achiziționate.
- (28) Având în vedere aceste afirmații, s-a considerat că în speță era oportună comparația dintre costurile de achiziții pe unitate de energie ale solicitanților și cele ale unui alt mare producător de potasiu, care utilizează metode și nivele de producție similare și beneficiază de aceleași avantaje naturale. Deoarece nu există alți producători mari de potasiu în Rusia, aceste informații au fost căutate și obținute la un mare producător de potasiu canadian.
- (29) Datele comunicate indică că nevoile energetice ale producătorului canadian sunt similare cu cele ale solicitanților ruși și că electricitatea și gazele achiziționate de această societate proveneau de la o centrală hidroelectrică și de la mari zăcăminte naționale de gaze ale țării, la fel ca și electricitatea și gazele utilizate de societățile ruse. Compararea a evidențiat că prețul unitar plătit pentru electricitate de către producătorul canadian nu se distanța prea mult de cel plătit de către producătorii ruși.
- (30) În ceea ce privește aprovizionarea cu gaze, s-a stabilit, pe baza datelor disponibile în raportul anual 2003 publicat de furnizorul de gaze rus OAO Gazprom (al cărui distribuitor regional era și furnizorul producătorilor-exportatori în cauză), că prețul plătit de cei doi producători ruși pe piața internă era de cinci ori mai mic decât prețul de export. În același raport se precizează clar că „OAO Gazprom nu a obținut profituri pe piața internă”. Deși nu există date disponibile oficial privind rentabilitatea prețurilor interne rusești pentru gaze, declarațiile din surse guvernamentale ruse apărute în presă, precum și datele obținute din surse specializate de informații referitoare la piață și din websiturile guvernamentale indică clar că gazul se vinde clienților interni la prețuri mult inferioare pragului de rentabilitate. În plus, cei doi producători ruși plăteau un preț mult mai mic decât producătorii canadieni.
- (31) Ținând seama de cele menționate anterior, s-a considerat că, prețurile practicate de către furnizorul regional de gaze rus cu privire la producătorii ruși de potasiu pe durata perioadei de anchetă nu putea reflecta în mod rezonabil costurile aferente producției de gaze, atunci când erau comparate cu prețul de gaz exportat din Rusia și cu prețul furnizorului de gaze canadian către un mare utilizator industrial din Canada. Costul de producție a fiecărui solicitant a fost, deci, ajustat în conformitate cu articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază. În lipsa unei alte baze rezonabile, această ajustare s-a făcut prin utilizarea informațiilor referitoare la prețul gazelor exportate, fără cheltuieli de transport, drepturi vamale de export, taxa pe valoarea adăugată și accize.

- (32) În această privință, unul dintre solicitanți a declarat că prețurile de gaz erau înscrise corect în contabilitatea sa, încât nicio ajustare nu era necesară, în conformitate cu articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază. În răspuns la acest argument, nimeni nu contestă că societatea a contabilizat corect prețurile facturate, însă ajustarea este justificată de faptul că prețul gazelor achiziționate nu reflectă în mod rezonabil costul de producție și de distribuție.
- (33) În ceea ce privește ajustarea costurilor gazelor, autoritățile ruse au mai afirmat că, Comisia nu a ținut seama de cheltuielile de transport, care diferă după cum gazele sunt vândute utilizatorilor industriali pe piața internă sau sunt vândute la export. Trebuie să se reamintească (a se vedea considerentul 31) că, comparația care se află la originea ajustării s-a făcut între prețurile efective plătite de societățile în cauză și prețurile de export practicate de către furnizorul rus de gaze OAO Gazprom, fără cheltuieli de transport, drepturi vamale de export, taxa pe valoarea adăugată și accize. În consecință, acest argument a fost respins.
- (34) Unul dintre solicitanți a solicitat ca pentru întreaga perioadă de anchetă, costul de producție să se bazeze pe costul său de producție unitar din primul trimestru 2004 (adică ultimul trimestru al perioadei de anchetă) sensibil inferior datorită unui câștig de eficiență și a unei scăderi a costurilor de întreținere. Nu s-a dat curs acestei cereri deoarece baza adecvată pentru stabilirea acestor costuri este întreaga perioadă de anchetă și nu, o perioadă mai scurtă, excepțională.
- (35) Tot în legătură cu costul de producție, industria comunitară a precizat că pentru a calcula costul de producție al solicitanților, amortizarea activelor imobilizate ar trebui să se bazeze pe costurile de înlocuire (sonde și mașini noi etc.). În această privință, s-a susținut că amortizarea bazată, cum se întâmplă în mod normal, pe valoarea de achiziție (istorică) a activelor, nu ar reflecta rezonabil, în conformitate cu articolul 2 alineatul (5) din regulamentul de bază, costurile în legătură cu fabricarea produsului în cauză și, în consecință, era necesară ajustarea în creștere a costurilor producătorilor ruși.
- (36) În această privință, trebuie să se precizeze, că amortizarea bazată pe valoarea de achiziție și durata de viață economică reziduală a activelor imobilizate este conformă cu practicile contabile din industria extractivă. În consecință, pentru a stabili dacă amortizarea luată în calcul în costul de producție ar reflecta rezonabil costurile în legătură cu fabricarea produsului în cauză, ancheta s-a axat pe modul în care a fost stabilită valoarea istorică a activelor.
- (37) În această privință, vizitele de verificare la producătorii ruși au indicat că valoarea istorică a activelor acestora a fost stabilită pe baza evaluărilor efectuate în cursul procesului de privatizare care a avut loc în 1993. Aceste valori ale bunurilor au fost revizuite ulterior între 1993 și 1997 în funcție de „coeficienții de reevaluare” stabiliți de guvernul rus pentru a face față hiperinflației. La sfârșitul lui 1997, ca urmare a unui decret al guvernului rus, activele au făcut obiectul unei evaluări independente bazate pe trei criterii de bază printre care valoarea de înlocuire. Rezultatele acestor evaluări independente apar în bilanțul de deschidere al solicitanților din 1998.
- (38) Cu toate acestea, în pofida acestei reevaluări în creștere a valorilor de origine, s-a constatat că valoarea activelor solicitanților, atunci când este exprimată sub formă de raport între producție și valoarea patrimonială, continuă să fie considerabil mai mică decât valoarea activelor societăților care constituie industria comunitară și a unui mare producător canadian cu capacități de extracție și de producție similare. Totuși, această apreciere nu ia în considerare uzura morală și tehnologia inferioară a activelor producătorilor ruși achiziționate anterior privatizării din 1993.
- (39) În consecință, în lipsa unor informații probante care să ateste că amortizarea nu se reflecta corect în contabilitatea producătorilor-exportatori, în prezent, se consideră că este posibil să se ajusteze costurile de amortizare avute în vedere în costul de producție utilizat pentru a stabili valoarea normală a solicitanților.
- (40) De asemenea, industria comunitară a precizat că trebuiau luate în calcul pentru calcularea costurilor, costurile de protecție a mediului comparabile cu cele la care se expun producătorii comunitari. S-a constatat totuși, că solicitanții suportaseră asemenea costuri și le-au luat în calcul la calcularea costului de producție. Cu privire la alinierea acestora cu cele ale producătorilor comunitari, s-a considerat că atât timp cât solicitanții au respectat standardele de mediu prescrise de autoritățile ruse și costurile aferente acestora se reflectau corect în contabilitatea acestora, nu este necesară nicio ajustare. S-a constatat că acesta era cazul pentru cei doi solicitanți, încât nu se justifica nicio ajustare a costurilor de mediu.

2. Prețul de export

JSC Silvinit (Silvinit)

- (41) Cu privire la Silvinit, s-a constatat că, pe durata perioadei de anchetă, societatea realizase majoritatea vânzărilor de potasiu către Comunitate, prin intermediul unei societăți de comerț elvețiene independente. În sensul prezentei anchete și în conformitate cu articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază, prețul de export a fost calculat pe baza prețurilor efectiv plătite sau de plată către Silvinit prin această societate de comerț.
- (42) Cu toate acestea, s-a constatat că Silvinit a efectuat două tranzacții prin intermediul lui International Potash Company (IPC), societatea sa de comerț rusă în legătură, cu o societate în legătură stabilită în Belgia, Ferchimex AS (Ferchimex), care transformă potasiul importat într-un produs care nu intră în anchetă. În conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, prețurile practicate de IPC lui Ferchimex pot fi excluse, dacă nu sunt considerate fiabile. S-a observat că în ambele tranzacții, prețurile de vânzare aplicate lui Ferchimex au fost în general similare cu prețurile practicate la vânzarea aceluiași tipuri de produs către clienți independenți din Comunitate. În plus, aceste tranzacții au fost efectuate numai pentru cantități minore. În consecință, ambele au fost luate în calcul în determinarea generală a prețului de export.

JSC Uralkali (Uralkali)

- (43) În ceea ce privește Uralkali, s-a constatat că toate vânzările de carbonat de potasiu în Comunitate ale societății, pe durata anchetei, au fost efectuate direct către un comerciant stabilit în Cipru, numit Fertexim Ltd, care a acționat ca distribuitor exclusiv al lui Uralkali. Pentru asemenea vânzări, prețul de export a fost stabilit în conformitate cu articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază, adică pe baza prețurilor plătite efectiv sau de plătit de către Fertexim.

3. Compararea

- (44) Valoarea normală și prețurile de export pentru ambii solicitanți au fost comparate pe baza unui preț franco-fabrică. În scopul asigurării unei comparații corecte între valoarea normală și prețul de export, s-a ținut seama de diferențele care afectează comparabilitatea prețurilor, în conformitate cu articolul 2 alineatul (10) din regulamentul de bază.
- (45) În consecință, s-au acordat ajustări pentru rabaturi, transport, asigurări, manipulare, încărcare și costuri accesorii și costuri de credit s-au acordat în cazul în care acestea se aplicau și erau susținute cu elemente de probă.

4. Marja dumpingului

- (46) În conformitate cu articolul 2 alineatul (11) din regulamentul de bază, pentru fiecare producător-exportator s-a comparat valoarea normală medie ponderată ajustată pe tipuri de produse, cu prețul de export mediu ponderat ajustat al fiecărui tip corespunzător vândut Comunității.
- (47) Comparația a evidențiat existența dumpingului din partea societăților în cauză, deși la niveluri semnificativ mai reduse decât cele stabilite anterior. Marjele dumpingului, corespunzătoare mediei ponderate a marjelor constatăte pentru toate tipurile exportate către Comunitate, exprimate ca procente din prețul total CIF la frontiera comunitară, înainte de vămuire, au fost stabilite după cum urmează:

Producătorul-exportator	Marja procentuală a dumpingului
JSC Silvinit	23,0
JSC Uralkali	12,3

D. CARACTERUL DURABIL AL SCHIMBĂRII CIRCUMSTANȚELOR

- (48) În conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din regulamentul de bază, s-a efectuat o analiză care să evidențieze dacă circumstanțele cu privire la dumping s-ar fi schimbat semnificativ și dacă o eventuală schimbare ar putea fi considerată ca având un caracter durabil. În acest sens, s-a constatat că schimbarea marjelor de dumping s-a datorat scăderii valorilor normale ale solicitanților.
- (49) În acest sens, trebuie să se observe că în cadrul prezentei anchete, valoarea normală a fost stabilită pe baza costurilor și prețurilor solicitanților. În plus, contrar constatărilor anchetei precedente, consumul intern de potasiu este în creștere constantă de câțiva ani și, în ansamblu, prețurile de vânzare ale ambilor producători ruși pe piața internă sunt rentabile.
- (50) În ceea ce privește caracterul durabil al prețurilor de vânzare la export pe alte piețe, altele decât piața comunitară, nici unul dintre solicitanți nu a putut furniza date detaliate pentru fiecare tranzacție în parte la nivel de producător. Cu toate acestea, s-au furnizat date agregate pe țară de destinație și tip de produs, ceea ce a fost considerat suficient în sensul prezentei reexaminări provizorii parțiale, în măsura

în care stabilirea exactă a prețurilor de vânzare pe aceste piețe nu este absolut indispensabil. În lipsa unor date detaliate și având în vedere (i) varietatea modalităților de livrare (CIF, FOB, FCA etc.), (ii) diferitele sisteme și combinații logistice (cale ferată + mare, numai cale ferată etc.), (iii) diferențele de distanță și de cheltuieli de transport și manipulare către diverse destinații din Asia și America de Sud, Comisia nu a putut stabili exact prețurile de vânzare pentru fiecare țară. Cu toate acestea, au existat indicații că nivelurile prețurilor de vânzare către piețele necomunitare erau, după luarea în considerare a cheltuielilor de transport, de același ordin ca și vânzările către Comunitate.

- (51) Ținând seama de toți acești factori, se consideră oportună modificarea măsurilor existente, în măsura în care acestea privesc solicitanții, prin reducerea marjelor de dumping la nivelurile stabilite în prezenta anchetă.
- (52) În conformitate cu articolul 9 alineatul (4) din regulamentul de bază, valoarea drepturilor antidumping nu trebuie să depășească marjele stabilite, dar trebuie să fie mai mică, dacă această valoare mică este suficientă pentru eliminarea prejudiciului suportat de industria comunitară. Deoarece drepturile existente aplicabile solicitanților au fost calculate pe baza marjelor de dumping și că noile marje de dumping sunt inferioare celor calculate anterior, drepturile ar trebui să fie reduse la nivelul marjelor inferioare de dumping constatate în prezenta anchetă, respectiv 23,0 % pentru JSC Silvinit și 12,3 % pentru JSC Uralkali.
- (53) Părțile interesate au fost informate în legătură cu faptele și considerentele esențiale, pe baza cărora s-a avut în vedere recomandarea de modificare a drepturilor antidumping instituite inițial prin Regulamentul (CEE) nr. 3068/92. Acestora li s-a oferit posibilitatea de a prezenta observații și de a solicita să fie ascultate. Toate observațiile primite au fost luate în considerare, după caz.

E. ANGAJAMENTE

- (54) După dezvăluirea faptelor și considerentelor esențiale, pe baza cărora s-a avut în vedere recomandarea de modificare a drepturilor antidumping instituite inițial prin Regulamentul (CEE) nr. 3068/92, ambii solicitanți au oferit angajamente de preț în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din regulamentul de bază.
- (55) Prin Decizia 2005/802/CE ⁽¹⁾, Comisia a acceptat angajamentele oferite de către solicitanți. Motivele pentru care au fost acceptate aceste angajamente sunt precizate în decizia menționată.

F. FORMA MĂSURILOR APLICABILE SOLICITANȚILOR

- (56) Măsurile existente se aplică codurilor NC cu opt cifre și se prezintă sub forma valorilor fixe variind de la 19,61 euro/tonă la 40,63 euro/tonă, în funcție de tipul produsului. Cu toate acestea, s-a constatat că pe durata prezentei anchete aproape toate exporturile solicitanților către Comunitate s-au limitat la un tip de produs încadrat la un singur cod NC.
- (57) În consecință, având în vedere lipsa informațiilor privind alte tipuri de produse și deoarece rezultă că tipul în cauză este cel mai comercializat, soluția cea mai rezonabilă de aplicare a drepturilor modificate este considerată a fi înlocuirea tuturor valorilor fixe cu un drept unic *ad valorem* pentru toate tipurile de potasiu fabricate de solicitanți,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CEE) nr. 3068/92 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Se instituie un drept antidumping definitiv la importurile de clorură de potasiu încadrate la codurile NC 3104 20 10, 3104 20 50, 3104 20 90 și pentru amestecurile speciale încadrate la codurile NC ex 3105 20 10 (codurile TARIC 3105 20 10 10 și 3105 20 10 20), ex 3105 20 90 (codurile TARIC 3105 20 90 10 și 3105 20 90 20), ex 3105 60 90 (codurile TARIC 3105 60 90 10 și 3105 60 90 20), ex 3105 90 91 (codurile TARIC 3105 90 91 10 și 3105 90 91 20), ex 3105 90 99 (codurile TARIC 3105 90 99 10 și 3105 99 20), origine din Belarus sau Rusia.”;

- (b) la alineatul (3), poziția din tabelul referitor la „Rusia” se înlocuiește cu următorul text:

„Rusia (toate societățile, cu excepția JSC Silvinit și JSC Uralkali — codul suplimentar TARIC A999);”;

⁽¹⁾ JO L 302, 19.11.2005, p. 79.

(c) se inserează următorul alineat:

„(3a) Pentru importurile de produse menționate la alineatul (1) fabricate de producătorii-exportatori menționați în continuare, dreptul procentual antidumping aplicabil prețului net comunitar franco-frontieră, înainte de vămuire se stabilește după cum urmează:

Societatea	Dreptul procentual	Codul suplimentar TARIC
JSC Silvinit, Solikamsk, Rusia	23,0 %	A665
JSC Uralkali, Berezniki, Rusia	12,3 %	A666”

2. la articolul 1a, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Mărfurile declarate pentru introducerea în liberă circulație sunt scutite de drepturi antidumping instituite la articolul 1, cu condiția ca produsele să fie fabricate de societățile care au oferit angajamente și care au fost acceptate de Comisie și ale căror nume sunt menționate în Regulamentul (CE) nr. 858/2005 al Comisiei și în Decizia nr. 2005/802/CE a Comisiei (cu modificările acestora) și să fi fost importate în conformitate cu dispozițiile aceluiași acte ale Comisiei.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 14 noiembrie 2005.

Pentru Consiliu

Președintele

T. JOWELL